

[Erik Holst]

der sagde: er man klar over, at reglerne herhjemme, hvis man bruger dem rigtig strengt, er så skræppe, at hvis jeg tager over Storebælt med en 5 liters benzindunk i hånden, så skal jeg have en tilladelse, og jeg skal anmelde det til kaptajnen? Ellers kan jeg blive noteret for ulovlig transport af farlige væsker og kemiske stoffer. Det er ikke det, vi vil.

Vi synes, det er et alvorligt spørgsmål, og vi er meget glade for i Socialdemokratiet, at justitsministeren på regeringens vegne har fundet, at spørgsmålet er alvorligt, og at det er nødvendigt at gøre noget. Lad os håbe, at administrationen af disse områder ikke skal hvile på fem ministre, som den gjorde førhen, men at én minister bliver ansvarlig for det, og jeg gætter på, at umiddelbart måtte det nok være miljøministeren, men lad det være en regeringsopgave.

Fischer (KF):

Der har i de senere måneder været en ret omfattende debat i dagspressen om sikkerhed i forbindelse med transport af farligt gods, ikke mindst i forbindelse med banetransporter, som hr. Erik Holst så malerisk har beskrevet det. Debatten har sat søgelyset på en række forhold, som vi alle har en oplagt interesse i at få afklaret, først og fremmest ud fra ønsket om at tilvejebringe størst mulig sikkerhed omkring farlige transportere for de mennesker, der er beskæftiget med dem. For det andet naturligvis for at skabe sikkerhed for dem, der i øvrigt kan blive berørt ved uheld, mennesker, der bor i nærheden af transportruter, og selvfølgelig også for det danske miljø.

Efter kommissoriet for den arbejdsgruppe, justitsministeren allerede har nedsat, skal de afgørende sikkerhedsspørgsmål belyses. Vi må derfor afvente resultatet fra denne arbejdsgruppe og vil herefter kunne tage tilling til de punkter, der rejses i det beslutningsfor-slag, vi drøfter i dag.

Det gælder også problemet om en eventuel samlet koordinering af forebyggelsesarbejdet. Det må i givet fald være naturligt, at det ligger i Justitsministeriet, men det skal arbejdsgruppen også vurdere.

Når vi ser på beslutningsforslaget, kan vi spørge – forslagsstillerne har vel ikke kendt til arbejdsgruppen, da de fremsatte forslaget – om det er rigtigt med en så detaljeret ud-

formning af forslaget. Det kunne træffe at binde regeringen og forhindre, at man tog andre og bedre forslag i anvendelse undervejs. Vi er alle enige i, at der er et behov for en nærmere analyse af de nuværende reglers værdi, og derfor går jeg ud fra, at forslagsstillerne er indstillet på, at vi skal være meget åbne over for de mulige nødvendige løsninger, vi kan finde på.

Jeg har bemærket, at der er andre initiativer undervejs, bl.a. et fra industrien. Der sker altså en hel del. Der er en række forholdsregler undervejs, og jeg mener derfor, at vi først og fremmest må have arbejdsgruppens resultater frem til fælles vurdering.

Skrumsager Skau (V):

Efter Venstres mening har ministeren iværksat det fornødne, efter at det kom frem, at her var der et område, vi nok blev nødt til at se efter i sømmene. Det er Venstre enig i.

Det forslag, vi nu behandler, synes jeg ligner mange af de andre forslag, vi ser fra oppositionen. Det skal vel ses i det lys, at når der er ved at blive gjort noget på et eller andet område – f.eks. på miljøområdet, men det kan også være mange andre steder – her i Folketinget, så kommer der straks et forslag fra oppositionen om, at nu skal man til at gøre et eller andet. Det er ligesom at sige til en, der er ved at løfte røret på telefonen: tag lige telefonen! Eller: luk lige døren! – når den er lige ved at blive lukket.

Jeg er enig med ministeren i, at vi skal afvente eksperternes synspunkter og deres arbejde, og på det grundlag er jeg sikker på at ministeren vil gøre det fornødne.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Den senere tids usikkerhed omkring transport af farlige stoffer har givet god anledning til dette beslutningsforslag. Det forstår vi at ministeren er enig i. Det er klart, at fornuftige indvendinger imod forslagens enkelte dele kan diskuteres i udvalget. Vi kan også godt se det rimelige i, at man får resultater frem fra det hurtigtarbejdende udvalg. Men den anden side af sagen er den utryghed, befolkningen berettiget føler over den måde, de nævnte episoder har været håndteret på.

Det er selvfølgelig også rimeligt, at vi tager hensyn til koordinering med de internationale regler, ganske vist forudsat, at de